

1857

1. Beh. af Lovf. om Tillæg t. L. om Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

1858

men det er derimod foreslaaet, at saadanne Sager, som vedrøre Fyr-Vager-Lods- og Redningsvæsenet, skulde ligge under samme Ministerium, fordi de stode i en vis Forbindelse med hinanden, og den ene Institution i mange Tilfælde kunde yde den anden væsentlig Nytte. Det naturligeste Sted at henlægge disse Sager paa vilde efter min Mening ikke være Marineministeriet, men derimod Indenrigsministeriet. Indenrigsministeriet behandler Næringsfager, Marineministeriet de krigerske Sager, det har egentlig slet med Søfarten at bestille. Jeg tror i det Hele, det er en Misforstaaelse, naar man har henlagt saadanne private Søfartsager under Marineministeriet, idet det ikke vedkommer det anderledes, end at det besidder sølyndige Kræfter, hvorimod de andre Ministerier ikke besidde saadanne. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at mit Ideal med Hensyn til Redningsvæsenet vilde være, at det ikke blev henlagt umiddelbart under noget som helst Ministerium. Redningsvæsenet er en filantropisk Foranstaltning, der oprindelig er fremkommen ved privat Initiativ her i Landet ved to forskjellige Selstaber; men da dette Foretagende steg dem over Hovedet, blev Redningsvæsenet en Statsinstitution og kom til at høre under Indenrigsministeriet. Saaledes som Redningsvæsenet imidlertid er indrettet i England, er det efter min Formening lang fornuftigere indrettet end hos os. Dersom man vilde tænke sig, at man ved den private Godgjørenhed vilde indsamle Bidrag til Redningsvæsenet, da vilde saadanne Bidrag ikke indkomme, naar det var en Statsinstitution, men lettere, naar det var en privat Institution. Det er iøvrigt et Spørgsmaal, jeg tidligere har behandlet, og som jeg ikke nærmere skal gaa ind paa. Saaledes som Redningsvæsenet nu en Gang er indrettet, vil det rimeligvis ikke kunne lade sig gjøre, at det gaar over til at blive privat. Men hvad angaar Sagernes Fordeling under Ministerierne, da er den private Søfart saa at sige hjemløs, idet forskellige Sager ligge under forskellige Ministre, nemlig under Marineministeren, Indenrigsministeren og Justitsministeren. Det vil ses, at Politiforanstaltninger vedrørende Søfarten i det Hele ligge under Justitsministeren, Næringsfager under Indenrigsministeren og de rent nautiske Sager under Marineministeren, men det er besynderligt at se, hvorledes de forskellige Love fordele Sagerne imellem de forskellige Ministerier. Naar jeg f. Ex. tager

Reglementet om, hvorledes Lanterneerne skulle føres ombord, og de Regler, der ere gjorte for at udgaa Paafælling, hvilke Forstaltninger der i saa Henseende ere at træffe, da er det Indenrigsministeren, som dette vedkommer; hvis et Skib har urigtige eller flette Lanterner, er det Indenrigsministeren, der skal straffe ind. Naar derimod Folkelufafet er for lille eller snævert, og der ikke er Ventilation ombord, er det Justitsministeren, der skal straffe ind, det er da en Politifag. Naar man med Hensyn til et Udvandvækselskib skal undersøge, hvorvidt det er i Overensstemmelse med Loven, er det Justitsministeren, der straffer ind. Er det derimod et almindeligt Passagerdampskib, som ikke stemmer med Loven — vi have jo for ikke længe siden givet Regler for Passagerdampskibe —, da er det Indenrigsministeren, der skal straffe ind. Det er en Ordning, der er saa indviklet, at jeg kunde ønske, at der fra Ministeriets Side vilde blive foretaget en omhyggelig Overveielse, om det ikke vilde være muligt i Søfartens velforstaaede Interesse at faae samlet de forskellige Bestemmelser, og da snarest saaledes, at de kom til at fortere under Indenrigsministeriet; deri er jeg enig med det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Endvidere er jeg enig med det samme ærede Medlem i Slutningen af, hvad han omtalte, at det vilde være meget ønskeligt at faae en Søulykkestatistik tilveiebragt og at fremskaffe Midler, hvorved dette kunde ske, men jeg kan troste det ærede Medlem med, at denne Sag er under den omhyggeligste Overveielse. Det er omtrent 2 Aar siden, at Indenrigsministeren nedsatte en Kommission for at tage under Overveielse Spørgsmaalet om Foranstaltninger imod Brugen af usødygtige Fartøier, den saakaldte Plimfollste Lov, og jeg kan oplyse, hvad den ærede Indenrigsminister ikke veed, men hvad jeg som Medlem af Kommissionen veed, at den har et Lovudkast liggende færdigt, der snart vil blive fremsendt, som netop indeholder, hvad det ærede Medlem ønsker. Jeg haaber nok, at det ærede Medlem, naar han faar dette Lovudkast at se, skal blive tilfreds dermed.

Laberg: Jeg vil blot overfor det ærede Medlem, som nu satte sig (Luzen), gjøre en eneste lille Bemærkning. Jeg veed ganske vist, at det ikke er noget Nyt, at det ærede Medlem ønsker at faae Redningsvæsenet til at være en privat Sag.